

«Я, ЯК УЧАСТКОВЫ, — УСЁ ВЕДАЮ»

Адзін дзень з барысаўскім паштальёнам

«Нядаўна іду па вуліцы, а да мяне малады чалавек падыходзіць. «А я вас ведаю», — кажа», — усміхаецца Клаўдзія НЯЧАЕВА. Яна не актрыса, не тэлеведучая. І нават у рэкламе не здымалася. Клаўдзія Мікалаеўна — паштальён. Ужо 36 гадоў яна разносіць лісты і газеты жыхарам Барысава. Таму ў горадзе арыентуецца не горш за таксістаў, а пастаянных падпісчыкаў ведае па прозвішчах.

«Паляванне» на прэсу і мяхі лістоў

Раніцай сустракаем з Клаўдзіяй Мікалаеўнай у 10-м гарадскім аддзяленні сувязі, дзе яна працуе. Жанчына якраз сартуе прэсу: зьярае з журналам, па якім адрасе колькі выданняў выпісваюць, і складае іх у тым парадку, як будзе ісці па маршруце. Лісты ўнутр газеты не кладзе — раптам, калі чалавек будзе даставаць яе са скрыні, не заўважыць ці згубіць «схаванае»?

Сёння ў сумцы паштальёна 150 газет і з паўсотні канвертаў.

— У некаторыя дні бывае і па 70, і па 90 лістоў. Гэта без уліку заказных. Большасць — ад розных арганізацый і інстанцый: з судовай, органаў прымусовага выканання. Некаторым гараджанам пішуць сваякі з-за мяжы, напрыклад з Ізраіля, Італіі.

Многія працягваюць адпраўляць паштоўкі да свят. Але, вядома, не ў такіх аб'ёмах, як раней. Клаўдзія Мікалаеўна ўспамінае: у былыя гады паштоўкі скрынямі прывозілі, работнікі ледзь паспявалі іх разбіраць. А на цэнтральны сартавальны ўчастак Барысава штодзень прыходзіла па 50 мяхоў карэспандэнцыі.

На прэсу некалі таксама «палявалі». Асабліва на такія выданні, як «Труд», «На страже Октября», «Литературная газета». Падпіска на іх была лімітаваная, а ахвотных шмат. Таму больш шанцаў мелі пастаянныя чытачы.

— А яшчэ ж на кнігі была падпіска — наслі тамы цэлымі сумкамі! Людзі заказвалі поўныя зборы сачыненняў класікаў. Што больш попытам карысталася? Раней асабліва не выбіралі, пагаджаліся на тое, што дасталася, бо ў крамах літаратура ў дэфіцыце была, — дзеліцца паштальён.

Самы напружаны дзень — серада

Працаваць Клаўдзія Нячаева пайшла пасля школы. Праўда, не адразу на пошту. Спачатку ўладкавалася настройшчыцай на фабрыку піяніна. Не, сама яна іграць на гэтым інструменце не ўмее, музычную школу не заканчала — для настройкі патрэбна была толькі спецыяльная прылада. Потым жанчына прадавала білеты ў касе беларускай чыгункі. А пазней прыйшла на пошту. Трапіла ў васьмае гарадское аддзяленне, пасля шчыравала ў падменнай брыгадзе — дастаўляла газеты і карэспандэнцыю, калі асноўныя работнікі былі ў відпуску.

— Думала, часова на пошце папрацую, а ў выніку засталася надоўга. Прывыкла, — дзеліцца суразмоўніца. — Мне падабаецца гутарыць з людзьмі. Пенсіянеры ў мяне на ўчастку выдатныя. Ужо іду да іх як да сваякоў.

Клаўдзія Мікалаеўна закідае сумку на плячо і спышаецца на ўчастак. У яе зоне абслугоўвання — праспект Рэвалюцый, вуліцы 8 Сакавіка, Ленінградская, Ленінская, Якуба Коласа, 1 Мая, Віцебская, Чарняхоўскага, Чапаева. Гэта 1240 прыватных дамоў і кватэр. За дзень па рабоце жанчына праходзіць каля дзесяці кіламетраў. Самы напружаны дзень, па яе назіраннях, — серада: многія штодзённыя выданні выходзяць менавіта ў гэты дзень.

кі купляла, прывабна было. А цяпер ужо перастала: ні разу не выцягвала выйгрышы білет», — прызнаецца Клаўдзія Мікалаеўна.

Без права на дрэнны настрой

Далей па маршруце — прыватны сектар. Сабакі, як толькі чуюць, што паштальён набліжаецца да брамкі, заляваюцца гучным брэхам.

Клаўдзія Мікалаеўна заходзіць да пенсіянераў, каб прыняць плацяжы за кватэру ці грошы для паштовага пераводу. У хуткім часе, дарэчы, у работнікаў прадпрыемства будзе адмысловая прылада, каб рабіць плацяжы і афармляць падпіску ў электронным выглядзе дома. Некаторыя гараджане запрашаюць застацца на гарбату, але жанчына не пагаджаецца. Няма часу — чакаюць іншыя людзі.

Цікавімся: пэўна, паштальён заўсёды ў курсе апошніх навін? Суразмоўніца квіае і жартуе, што яна, як участковы міліцыянер, — усё ведае.

Працоўны дзень у Клаўдзіі Мікалаеўнай пачынаецца ў 7.30 і заканчваецца ў 15.50. Увесь гэты час яна на нагах. Няўжо не стамляецца? Зусім не, запэўнівае жанчына. Па-першае, ратуе зручны абутак: паштальёнам выдаюць яго на прадпрыемстве. Тры пары на любое надвор'е — летнія туфлі, гумавыя боты і ўцепленыя чаравікі. Па-другое, адбіваецца прафесійная звычка. «Ужо не магу сядзець. Нават тэлевізар дома стоячы гляджу», — усміхаецца Клаўдзія Мікалаеўна.

На пошце якраз успаміналі цікавы выпадак. Прыйшла неяк уладкоўвацца жанчына, якая скардзілася на хворыя ногі. І што вы думаеце? Два гады ўжо разносіць газеты і пасылкі і кажа, што забылася на боль.

— Наша прафесія для здароўя карысная, сэрца ўмацоўвае, — дадае Клаўдзія Мікалаеўна. — Не дарма ж урачы раяць болей хадзіць.

Жанчыне зімой споўніўся 61 год. Але на пенсію пакуль не збіраецца: падабаецца працаваць. Прызнаецца, што ў выхадныя ёй складана ўседзець дома — хочацца рухацца.

Адпачынак Клаўдзія Мікалаеўна праводзіць на лецішчы. Паехаць на мора? Марыла, вядома, але усё неяк не атрымавалася: то дзіця маленькае расціла, то іншымі справамі занятая была...

Што важна для паштальёна, акрамя зручнага абутка? Бадай, галоўнае — добрая памяць і ўсмешка. Калі працуеш з людзьмі, ты не маеш права на дрэнны настрой.

— А калі на душы сумна? — Гэта хутка праходзіць. Прагуляешся, узбадзёрышся — і ўжо веселей.

Маладым калегам, якія толькі пачынаюць свой шлях у прафесіі, Клаўдзія Мікалаеўна раіць быць дабрадушнымі і паважаць людзей. А астатняе, упэўнена яна, прыкладзецца.

**Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ.
Фота Сяргея НІКАНОВІЧА.**

Мінск—Барысаў—Мінск

Навіны

УШАНАВАЦЬ ПАМЯЦЬ АБ ТРАГЕДЫІ

У мемарыяльным комплексе «Хатынь» адбылася цырымонія афіцыйнага гашэння маркіраванага канверта «75-годдзе трагедыі Хатыні». На канверце, выпушчаным тыражом 80 тысяч экзэмпляраў, змясціліся выявы скульптуры «Няскораны», мемарыяльных элементаў «Могілкі вёсак», «Сцяна памяці» і абеліскаў са званамі.

Да гэтай даты быў падрыхтаваны памятны спецтэмапэль. Яго дызайн — работа Вольгі Когут. Праект распрацаваны сумесна з дзяржаўным мемарыяльным комплексам «Хатынь».

Міністэрства сувязі і інфарматызацыі і Белпошта пастаянна звяртаюцца да тэмы Вялікай Айчыннай вайны. Больш за 30 выпускаў марак складаюць своеасаблівы летапіс тых падзей, вызвалення Беларусі і Вялікай Перамогі.

БЕЛПОШТА ПРАВЯЛА ЎРОКІ ДЛЯ ШКОЛЬНІКАЎ

Арганізацыя пазнавальных заняткаў для навучэнцаў ужо стала добрай традыцыяй прадпрыемства. У сакавіку супрацоўнікі Белпошты паўдзельнічалі ў адкрытым уроку «Тайна паштоўкі», які праводзіўся для мінскіх школьнікаў у Цэнтры тэхнічнай і мастацкай творчасці дзяцей і моладзі Фрунзенскага раёна сталіцы «Зорка».

Інжынер цэнтра кантролю тэхналагічных працэсаў аказання паслуг вытворчасці «Мінская пошта» Настасся Афанасьева пазнаёміла хлопчыкаў і дзяўчынак з папулярным маладзёжным анлайн-праектам па абмене паштовымі карткамі — посткросінгам, а супрацоўніца гісторыка-інфармацыйнага цэнтра прадпрыемства Таццяна Гузьянкова расказала пра гісторыю сувязі.

У гэтым жа месяцы «Урок філатэліі» прайшоў у сталічнай гімназіі № 38. Спецыяліст выдавецкага цэнтра «Марка» Уладзімір Буцько сустрэўся з трэцякласнікамі, каб расказаць, як узнікла і развілася марка, якія мастацкія мініяцюры выпускаюцца сёння ў нашай краіне. Многія школьнікі прынеслі свае калекцыі і падзяліліся ўражаннямі пра ўнікальныя экзэмпляры.

— Такія мерапрыемствы — выдатная магчымасць пазнаёміць хлопчыкаў і дзяўчынак з філатэліяй, прыцягнуць увагу да цікавага хобі і пашырыць кругавяд. Бо паштовыя мініяцюры — гэта цэлы свет геаграфіі, гісторыі, культуры, флоры і фаўны, — адзначаюць на прадпрыемстве.

ВЫБРАНА НАЙЛЕПШАЯ МАРКА ГОДА

Выдавецкі цэнтр «Марка» Белпошты правёў конкурс-апытанне на найлепшую марку 2017 года. Усё ахвотныя маглі паўдзельнічаць у ім з 29 студзеня да 28 лютага.

На конкурс было даслана 1711 анкет. Трэцяе месца аддалі паштоўкаму блоку «950 гадоў з часу першага пісьмовага ўспаміну Мінска» (дызайн Таццяна Кузняцовай). За яго прагаласавалі 125 чалавек. «Серабро» дасталася праекту «Беларуская праваслаўная царква. 1025-годдзе Полацкай епархіі» (мастак Таццяна Дольская, дызайн Яўгенія Бядонік), які набраў 276 галасоў. А першае месца — у блоку «Геадэзічная дуга Струвэ» (дызайн Яўгенія Бядонік). Яго ўпадалі 663 чалавекі.

Удзельнікі апытання, якія назвалі найлепшы выпуск, па выніках розыгрышу атрымаюць падарункі — для іх Белпошта падрыхтавала 100 набораў філатэлістычнай прадукцыі.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ

